

عنوان مقاله:

تحلیل پایداری بازآفرینی بافت مرکزی شهر مطالعه موردی: بافت مرکزی شهر زنجان

محل انتشار:

فصلنامه شهر پایدار، دوره 3، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

قمر عباسی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی، جهاد دانشگاهی تهران، تهران، ایران

سید یعقوب موسوی - دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه الزهرا

ایرج قاسمی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی، جهاد دانشگاهی تهران، تهران، ایران

محسن احدنژاد روشتی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر باهدف بررسی پایداری بازآفرینی بافت مرکزی شهر زنجان میباشد. روش اتخاذشده، توصیفی- تحلیلی و نوع تحقیق کاربردی است. جمعآوری دادهها به دو شیوه کتابخانهای و میدانی میباشد. تحلیل دادهها با تکنیک چند معیاره ویکور (VIKOR) و برای مدلسازی اثرات پایداری نواحی مورد مطالعه در بازآفرینی شهری از روش مدلسازی معادلات ساختاری (SEM) با استفاده از نرمافزار AMOS انجامشده است بدینصورت؛ در بحث سنجش میزان پایداری نواحی چهارگانه در بافت، ناحیه یک بیشترین وضعیت پایداری را دارا است و بر اساس مدلسازی معادلات ساختاری، بعد کالبدی به مقدار ۹۲٪ و بعد اقتصادی به میزان ۵۱٪ دو بعد از ابعاد ساختاری پایداری شهر هستند که قویترین ارتباط را در بازآفرینی شهری در نواحی مورد مطالعه داشته و بیشترین تاثیر را در بازآفرینی محدوده دارند و بیشترین اثرات روابط بین ابعاد مورد مطالعه مربوط به اثر بعد کالبدی بر روی بازآفرینی شهری با وزن رگرسیونی ۹۱٪ و بعداقتصادی با وزن رگرسیونی ۵۱٪ میباشد. بهعبارتدیگر، ابزارهای کنونی هدایت توسعه شهری؛ علیرغم اقدامات پراکنده در زمینه گذر از رویکرد اصالت بخشی و صرفا کالبدی بهسوی رونق صنایعدستی، گردشگری بافت مرکزی، پیاده محوری، برگزاری جشنوارهها و ... هنوز قابلیت بازآفرینی پایدار در جهت تحقق شهر خلاق را به مفهوم واقعی آن ندارند.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی شهری، مدلسازی معادلات ساختاری، شهر زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1190129>

